

De doop – 1 De doop voor en tijdens het oude verbond

Stel je voor: een moeder heeft zeven zoons en die hebben de hele dag buiten in het gras, de modder en dergelijke gespeeld. Zij komen binnen, en zij wast de handen en de gezichten van drie zoons. Zij kan die zoons nu in twee groepen indelen. De ene groep is nu schoon, 'gereinigd'. Zij zal ze graag 'mijn' jongens noemen, in tegenstelling tot de anderen, die niet schoon zijn. Daarnaast hebben de schone jongens een band met elkaar, die hen verschillend maakt van degenen, die nog niet schoon zijn. Deze drie gewassen jongens vormen een eenheid. Wij zullen zien, dat deze twee aspecten: reiniging en eenheid belangrijk zijn.

De eerste doop, die in de Schrift vermeld wordt, is heel verrassend. Het volk Israël doopte zich tot Mozes in de wolk en in de zee (1 Corinthiërs 10:1-3). Wat betekende dat? Het volk werd door deze doop afgescheiden van de Egyptenaren en vormde zo een eenheid met Mozes. Het wonderlijke is, dat zij niet nat werden. En toch was het een doop. Let op, dat dit vóór het geven van de Torah op Sinaï was.

Daarna volgt de periode onder de Torah, die door God via Mozes op Sinaï aan het volk gegeven werd. Mozes wijdde Aäron en zijn zonen in (Exodus 29:4; Leviticus 8:6) in de eredienst door middel van wassing (reiniging). Dit was een duidelijke *voorwaarde* om toegang te krijgen tot de dienst in en bij de Tabernakel (Exodus 30:20).

Daarna werd al het dopen gedaan door de persoon zelf. De priester wuste zichzelf bij het wasvat (Exodus 40:31). De smerige kleding werd door de man in kwestie zelf gewassen (dus gereinigd! Leviticus 11:40).

Door het Nieuwe Testament weten wij, dat ook voor het woord 'wassen' de Griekse woorden *baptizo* (Marcus 7:4 en Lucas 11:38) en *baptismos* (Marcus 7:4,8 en Hebrëeën 9:10) gebruikt werden.

Dat betekent, dat de 'wassingen' bij de eredienst van de Tabernakel óók vormen van doop zijn (zie Exodus 29:4; 30:18,19,20,21; Leviticus 8:6; 11:25,40; 17:15,16; 14:8; 15:8, 13,16,17, 21,31).

In één van deze teksten is het 'wassen' (Leviticus 11:25) in de Griekse vertaling (Septuaginta) met *baptizo* vertaald.

Dit alles betekent, dat bij dopen de grondgedachte (af)wassen is!

Het gaat onder de wet (Torah) om het (af)wassen van lichamelijke onreinheid. Omdat het voorwaarde bij de dienst in de Tabernakel was, en bijvoorbeeld ook na contact met een dode (Leviticus 11:25) moest gebeuren, heeft het ook een geestelijke betekenis. Maar dat was in de tijd van het oude verbond voor Israël in schaduwbeeld; de werkelijke, diepe geestelijke betekenis werd toen nog niet duidelijk.